

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Nógrád Megyei Bíróság (.....) ügyvéd által képviselt (.....) felperesnek – (.....) ügyvéd által képviselt Kft.(.....) alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt a Nógrád Megyei Bíróságon indult perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A megyei bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 3.112.000,- (Hárommillió-száztizenkettő ezer) forint perköltséget.

A le nem rótt illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet a Nógrád Megyei Bíróságon lehet benyújtani három példányban a Fővárosi Ítéltáblához címzetten.

A fellebbező fél számára a jogi képviselet kötelező.

Az Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha az csak a perköltség összegére, a teljesítési határidőre vonatkozik, vagy csak az ítélet indokolása ellen irányul.

A felek közös kérelmük alapján is kérhetik, hogy az Ítéltábla a fellebbezésüket tárgyaláson bírálja el.

I n d o k o l á s :

Az Kft. alperes (jelenlegi neve Kft.) és az Kft. – későbbi engedményező – felperesi jogelőd között építési vállalkozási szerződés jött létre 1999. december 22-én. A szerződés tárgya szerint az Kft. vállalkozóként a 1986. hrsz-ú ingatlanon építendő gyertyaöntő üzem második ütemének, és a járulékos létesítményeknek az építését vállalta el 2000. június 15-i teljesítési határidővel. Ennek vállalkozási díját 154.867.000,- Ft + ÁFA összegben határozta meg a szerződés, egyösszegű, végleges átalányaként.

A C.3. pont szerint a vállalkozói ár magában foglalja az átadott kiviteli tervdokumentációban szerepelő, és a szerződés 1. számú mellékletében részletezett műszaki tartalom teljes kivitelezésének ellenértékét.

A 2003. november 12-én a P.20.965/2003. számú iratban csatolt ezen szerződés azonban mellékletet nem tartalmazott.

Az ugyanekkor csatolt vállalkozói szerződésmódosítás szerint az Kft. és az Kft. 2001. április 10-én úgy módosította a szerződést, hogy a második ütem pótmunkáinak megrendelése miatt a vállalási ár módosul a pótmunkák miatt 15.133.000,- Ft +

ÁFA összegben emelkedik. A szerződés módosítás záró mondata szerint, a vállalási ár teljesítésével a beruházás teljes elszámolása kifizetésre kerül.

Az Kft. a 2003. október 2-án benyújtott keresetlevél mellékletében csatolt 2003. szeptember 10-én kelt engedményezési szerződés szerint-ra, a perindítóra engedményezte az alperessel szembeni követelését, mivel álláspontja szerint az alperes még 25.827.000,- Ft + ÁFA összeggel tartozott az Kft-nek. Az engedményezési szerződés szerint 2000. év szeptember 30-án kelt végszámla alapján 170.000.000,- Ft + ÁFA került kifizetésre az Kft. részére, de a pótmunkák ellenértéke nem lett teljes egészében kiegyenlítve, aminek folytán a 25.827.000,- Ft+ ÁFA megjelölt összeget az engedményező ingyenesen engedményezte-nak.

A felperes jogi képviselőjének 2003. szeptember 10-én kelt felszólítása szerint az alperes többször is elismerte az Kft. felé fennálló tartozását, azonban annak kiegyenlítése nem történt meg, ezért az engedményezett összeg megfizetésnek hiányában a felperes felszámolási eljárást lesz kénytelen kezdeményezni az alperes ellen.

Az alperes 2003. szeptember 23-án kelt válasza szerint semmilyen tartozása nem áll fenn, a 2001. április 10-én kelt szerződésmódosítás szerint az eredeti vállalkozási díjon felül megfizetett 15.133.000,- Ft + ÁFA teljesítésével a beruházás teljes elszámolásra került.

Az Kft. 2000. március 30-án kelt pótmunkák megrendelése megnevezésű irata szerint a terven felüli tételek 40.960.000,- Ft + ÁFA összegűek, ennek második tétele szerint a szerződéséből kivett felülvilágító keretek ára, mivel azt az rendelte, és építi be, 35.100.000,- Ft + ÁFA összegű.

Az Kft. által készített pótmegrendelés tervezetet azonban az alperes nem írta alá, így ilyen megbízás a felek között nem jött létre.

A perindítás után 2004. január 7-én kelt engedményezési szerződés módosítása szerint,-ra engedményezett összeget az Kft. engedményező 35.100.000,- Ft + ÁFA összegre emelte fel, és ingyenesen ezt az összeget engedményezte-ra. felperes pedig a jelen per folyamán engedményezte ezen követelést felperesre.

A felperesi jogelőd - az első engedményes - keresetében arra hivatkozott, hogy a pótmunkákból 35.100.000,- Ft + ÁFA kiegyenlítése nem történt meg, ami az Kft. által tervezett pótmegrendelő 2. tétele szerinti felülvilágító keretek árát takarja. A kereset szerint a felülvilágító kereteket a felperes jogelődjé az Kft. rendelte meg, szállította le, és építette be az alperes tulajdonát képező üzemcsarnokba. Ezért a felperes az alperes kötelezését kérte 35.100.000,- Ft tőke, és késedelmi kamatai megfizetésére.

Az alperes ellenkérelmében hivatkozott arra, hogy a kereset teljesen megalapozatlan, és annak elutasítását kérte. Előadta, hogy a teljes beruházás vonatkozásában a vállalkozási szerződést megkötő felek teljes körűen elszámoltak egymással. Az Kft. állítólagosan 2000. évben keletkezett követeléséről nem is értesült, csak a perindítás során három év elteltével. Álláspontja szerint nem életszerű, hogy ilyen jelentős összegű tartozás ellenére a teljesítést követően ne élne követeléssel egy vállalkozó. Hivatkozott arra is, hogy az Kft. számlát sem bocsátott ki ilyen összegről, és a vállalkozási szerződés befejezését követően pedig további szerződéses kapcsolatot is létesítettek az Kft-vel, melynek számláit

ezt követően is kiegyenlítette az alperes. Azt is életszerűtlennek tartotta az alperes, hogy egy majdnem 40.000.000,- Ft-os követelést ingyenesen engedményez egy Kft. egy magánszemély

részére. Az Kft. által tervezett pótmunka megrendelést pedig az alperes részéről senki nem írta alá, tehát ilyen megrendelésre a felperes alappal nem hivatkozhat.

A megyei bíróság elutasította a felperes keresetét 2006. április 27-én kelt ítéletével, hivatkozva arra, hogy az Kft. volt vezetője sem vitatta, hogy a szerződésmódosításnak megfelelően a vállalkozási ár részére kifizetésre került. Így azt állapította meg a bíróság, hogy a felperesi jogelőd részére az alperes a vállalkozási díjat teljes összegben kiegyenlítette. A végszámlának nevezett számla teljesítését követően az Kft.-nek az alperessel szemben további követelése nem állt fenn. Kényszerítő körülmény egyik fél részéről sem merült fel, hiszen a felek további munkák lehetőségéről tárgyaltak. A teljes elszámolás során pedig a felülvilágító keretekre is megtörtént a kifizetés.

A Fővárosi Ítélet tábla számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította, a peres felek fellebbezési költségét személyenként 700.000,- Ft-ban állapította meg. A végzés indokolása szerint az ítélet érdemi felülbírálatra nem volt alkalmas, mivel az elsőfokú bíróság nem csatoltatta be a felekkel az 1999. december 22-én kelt építési szerződés mellékleteit, és a kiviteli tervdokumentációt, így nem állapítható meg, hogy mi volt a második kivitelezési ütem műszaki tartalma. Nem volt ezért megállapítható az sem, hogy a felülvilágító ablakok beszerzése és beszerelése tárgya volt-e a vállalkozói szerződésnek.

Annyiban helytállónak találta az elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság, hogy a 2000. április 10-én kelt szerződésmódosítást kell kiindulópontnak tekinteni, mely szerint a felek teljes egészében elszámoltak egymással a második ütem beruházásával kapcsolatosan. Az Kft. e nyilatkozatot nem támadta meg, azonban nem lehet a felperest elzárni az okiratban foglalt tartalommal szembeni ellenbizonyítástól. A végzés szerint vitás az is, hogy az alperes vállalkozói díjként milyen összeget fizetett ki a felperesnek 187.900.000,- Ft-ot, vagy pedig 227.000.000,- Ft-ot.

Vitás volt a perben a másodfokú végzés szerint az is, hogy a felülvilágító ablakok beszerzése tárgya volt-e az alap vállalkozói szerződésnek, vagy arra külön megállapodás jött létre, és azok értékét tartalmazza-e a 2001. április 10-én kelt megállapodás, vagy nem.

A megismételt eljárásra előírta a másodfokú végzés, hogy fel kell hívni a feleket a kiviteli tervdokumentáció csatolására, és meg kell hallgatni az alperes Kft. ügyvezetőjét a szerződés tartalmára, a felülvilágító keretek beszerzésének körülményeire vonatkozóan. Tanúként kell kihallgatni is a 2010. április 10-én kelt megállapodás körülményeire. Szükség esetén további tanúbizonyítást is foganatosítani kell, esetleg a tanúk szembesítését.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a másodfokú végzés alapján további bizonyítást folytatott le, a tanúkat meghallgatta, és szakértői véleményt szerzett be.

A felperes keresetét fenntartotta, és kérte, hogy a megyei bíróság kötelezze az alperest 35.100.000,- Ft vállalkozói díj megfizetésére. A zárónyilatkozata szerint a perben beszerzett könyvszakértői, illetve építész-szakértői vélemény összevetésével a tanúvallomások értékelésével megállapítható az, hogy a felülvilágító szerkezetek 35.100.000,- Ft-os költségét az alperes nem fizette ki a felperesi jogelődnek. Ezért köteles annak megfizetésére.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, korábbi nyilatkozatainak megfelelően. Hivatkozott arra, hogy az átalánydíjas szerződés az építész-szakértő szakvéleménye szerint is tartalmazta a felperes által jelzett összeget. A felperes nem bizonyította, hogy 35.000.000,- Ft-ot a teljeskörű elszámolás és a felperesi jogelőd által elismert teljesítést követően még meg kellene fizetnie.

Hivatkozott még arra is a felperesi követelés alaptalanságának alátámasztására, hogy 136 db felülvilágító beszerelésére és vételárára alapítja a felperes követelését, noha az építész szakértő által benyújtott szakértői véleményből egyértelműen kitűnik, hogy az első ütemben 32 db füstelvezető, és 6 db kisebb méretű felülvilágító, a második ütemben - ami a peres felek jogi vitáját érinti - összesen 12 db füstelvezető került csak beépítésre.

Az átalányáras szerződés pedig tartalmazza ezek költségét. A második ütemben beépítésre került 12 db füstelvezető, anyag és szállítási költsége pedig összesen 3.360.000,- Ft-ra tehető a felperes összegszerű követelésével szemben, ami az alapszerződés részét képezi. Az alperes hivatkozott egyébként a felperes hibás teljesítése miatt beszámítási kifogásra is, 15.150.000,-Ft összeg erejéig.

A felperes ezek kapcsán arra hivatkozott, hogy az árajánlatban szereplőnél a szakvélemény szerint kevesebb felülvilágító került beépítésre, de az eltérés indoka nem világos. Füstszakaszok, kötényfalak kiépítésére, és a Co.2. rendszer kiépítésére hivatkozva a szakvélemény kiegészítését is kérte, azonban a szakértő felhívására a szükséges adatokat nem közölte. Annak közlésére először határidő hosszabbítást kért, majd végül elállt ettől a szándékától, és a 108. számú beadványában azt indítványozta, hogy a szakértő szerezze be az Internetről a neki szükséges adatokat.

Zárónyilatkozatában azonban a perben beszerzett bizonyítékok alapján történő ítélet meghozatalát kérte.

A megyei bíróság megállapította, hogy a kereset nem megalapozott.

A felperes csupán egy engedményezési szerződésre, és az alperes ügyvezetőjének egy kézírásos vázlatára hivatkozva állította azt, hogy 35.100.000,- Ft követelése áll fenn az alperesnek, azonban ezt a perben nem bizonyította.

Ellentmondásos volt a keresetlevélben foglalt nyilatkozat, amely szerint az Kft. szerezte és építette be ezeket a felülvilágítókat, 136 db-ot. A később beszerzett építész-szakértői vélemény szerint azonban mindössze 50 db kerül összesen beépítésre, a második ütemben pedig csak 12 db, tehát nyilvánvalóan alaptalan a felperesi követelés összegszerűségét tekintve is, még akkor is, ha pótmunka megrendelésről lett volna szó.

A felperes a 35.100.000,- Ft-os követelést egyértelmű módon számlákkal bizonyíthatta volna, amennyiben ilyen összegben rendelt meg a tetőhöz tartozó világítószerkezeteket, és számlával igazolja a beszerelés költségeit.

A beszerelést végző cég azonban nem az Kft. volt, a számon csatolt és a könyvszakértő által is figyelembe vett számlák szerint, hanem az Kft.

A perbeli bizonyítás alapján azonban az állapítható meg, hogy ezen felülvilágítók költségeit is tartalmazta az átalányáras szerződés, ezért erre az alperes alappal hivatkozott.

A felperes által jelzett, és az alperesi ügyvezető által készített kézírásos számsor nem bizonyítja azt, hogy a teljes körű elszámolást követően az alperesnek 35.100.000,- Ft tartozása maradt volna fenn.

A sorszámú jegyzőkönyvben foglalt felperesi nyilatkozat - amely szerint az Kft. ügyvezetője kényszerhelyzetben fogadta el a záró- megállapodást, mert az alvállalkozóinak fizetnie kellett - jogi jelentőséggel nem rendelkezik, hiszen a szerződésmódosítást az Kft.

nem támadta meg, de a szerződés megtámadása kényszerre hivatkozással egyébként sem alapítható arra, hogy a Kft-nek az alvállalkozói felé kifizetési nehézsége van.

A szerződéssel kapcsolatos kivitelezési dokumentáció, építési napló, tehát ami a teljesítést igazolná nem áll rendelkezésére. nyilatkozott úgy, hogy ezek elkallódtak.

Így ezekből a felperes követelésének alapjául szolgáló műszaki tartalom nem állapítható meg, amelyre mind a könyvszakértő, mind az építésszakértő hasonlóképpen nyilatkozott.

A bizonyítás ezen hiányosságát pedig a felperes terhére kellett értékelni.

A 84. sorszámú csatolt építész-szakvélemény szerint azonban a neki bemutatott tervekben szerepel az, hogy az első ütemben 56 darab, a második ütemben 86 darab felül világító keret és füstelvezető beépítés szerepel, ami egyértelműen arra utal, hogy az eredeti vállalkozási szerződés része volt ezek beépítése, tehát pótmunkának nem tekinthetők. Pótmunka megrendelésként csak az Kft. tüntette ezt fel egy megállapodás tervezetként. Lényegében nem is támadta a felperes a szakvélemény azon megállapítását, hogy a második ütemben anyagár és szállítással együtt 3.360.000.- forint volt a felülvilágító, füstelvezető költsége. Ezzel szemben a felperes nem bizonyította, hogy az 35.100.000.- forint lenne.

A becsatolt megvalósulási és pénzügyi ütemtervben megadott címszavakból önmagában a műszaki tartalom nem határozható meg, ezért nem helytálló az a felperesi hivatkozás is, hogy nincs külön feltüntetve a tételek között a felülvilágítók száma, mérete és költségének összege, mert más felhasznált anyag sincs ilyen módon részletesen feltüntetve.

A könyvszakértő véleményére hivatkozott elsődlegesen a felperes, amely szerint megállapítható, hogy a felperesi jogelőd által kibocsátott és kiegyenlített összegben nem szerepel a perben követelt és nem kiegyenlítettnek tekintett 35.100.000.- forint.

A felperes azonban maga adta elő, hogy ilyen számlát nem bocsátott ki, tehát ilyen összegű számla nem is szerepelhet a bizonylatok között.

A könyvszakértő azonban a tényleges teljesítést nem is vizsgálhatta, nem is építész szakértő, de maga is hivatkozott rá, hogy nem készült sem felmérési napló, sem költségvetés, sem építési napló, ebből következően a munkák műszaki tartalmát sem lehet megállapítani. A könyvszakértő egyébként szakvéleményében több jogkérdésre tért ki, amely nem az ő kompetenciájába tartozik.

Az alperes a könyvszakértői vélemény többek között erre hivatkozva sem fogadta el, de a 66. sorszámú jegyzőkönyv szerint maga a könyvszakértő sem vitatta, hogy egyébként ténylegesen beépített felülvilágítók számát nem azonosította, mivel mennyiségi kifogás a szemlén nem hangzott el, ezért 136 darabot rögzített. Meghallgatása során arról is nyilatkozik, hogy megrendelőt, szállítólevelet, a felülvilágító keretekkel, ablakokkal kapcsolatban nem is talált. A tűzvédelmi tervrajzon jelenik meg 136 darab leszámolható mennyiség. A szakértő tehát nem a tényleges teljesítést vette alapul, hanem a tűzvédelmi tervben szereplő mennyiségeket, így álláspontja szerint a második ütemben 80 darab szerkezet beépítése történt meg.

Ez a szakvélemény tehát eleve hibás adatból indul ki, így a felperes követelésének bizonyítására nem alkalmas.

Az építésszakértő véleményében jelzet tényleges teljesítés alapján a mennyiségi adatokat a felek nem vitatták, az azonban eltér a könyvszakértő által figyelembe vett adattól. Tárgyalási nyilatkozatában könyvszakértő arra hivatkozott, hogy a per tárgya 35.100.000.- forint kártérítési összeg, ennek eredete pedig 136 darab felülvilágító keret beszerzése és beépítése, ami mind a két ütemnek a szervezetét érinti. Ezzel szemben a felperes maga is csak a második ütemmel kapcsolatos követelést terjesztette elő, tehát a könyvszakértői vélemény e tekintetben is megalapozatlan.

A könyvszakértő egyébként véleményében az alap vállalkozási szerződés és annak módosítása alapján 227.000.000.- forint összegű alperesi teljesítést állapított meg.

A tanúvallomások közül az Kft. volt adminisztrátora vallomása a felperes követelésének bizonyítására szintén nem volt alkalmas. Azt adta elő, hogy csak ki-be járkált az irodából, amikor úr az alperes ügyvezetője jelen volt, és egy kézzel írt listát készített az alperesi ügyvezető. Azután kihozták 35.1 millió forintot külön pótmunkaként határoztak erre az ablakrendszerre.

Ez azonban az alperes ügyvezetője által írt számsorból nem olvasható ki, abból nem következik, így nyilvánvaló, hogy a tanú csak az Kft. vezetőjétől hallott ilyet, illetve „emlékezete szerint” kényszerhelyzetben történt a végelszámolás aláírása a úr részéről. Ez a vallomás megegyezik a felperesi képviselő korábban már ismertetett, az előző eljárásban tett nyilatkozatával, de, hogy a kényszerhelyzet meglétét mire alapítja a tanú, komoly indokot nem hozott fel.

Ugyanakkor előadta, hogy a vállalkozási szerződés módosítást nem támadta meg A tanú arra is hivatkozott, hogy a műszaki dolgokban ő nem volt benne az építkezésen nem járt, de ő maga pótmunkának tartotta a felülvilágító keretekkel kapcsolatos tételt és ezeket az ablakokat az első és második ütemhez is felhasználták. Vallomása nem tekinthető teljesen elfogulatlanak.

Az alperes ügyvezető meghallgatása során, a később becsatolt könyvszakértői véleménnyel egyező összegben határozta meg a teljes kifizetett összeget 227.000.000.- forintban, amelyben álláspontja szerint szerepelt a tetőablakok értéke. Ugyanakkor hivatkozott az Kft. hibás munkavégzésére is. Álláspontja szerint a felülvilágító keret része volt a beruházásnak, ezt igazolja az építési tervdokumentáció is, és a kifizetett teljesen összesen felül az Kft. egyetlen olyan számlát sem állított ki, ami plusz munkát tartalmazott volna. Amely számlát kibocsátott az Kft. azt ki is fizették, de egyetlen számlában sem volt a munka műszaki tartalma megjelölve.

..... tanúvallomása sem volt alkalmas a felperesi kereset bizonyítására, mivel előadta, hogy nem tud visszaemlékezni arra, hogy a felülvilágító kerettel kapcsolatosan volt-e hitelígény, azonban ha az engedélyezési tervben a tető világítóablak benne volt, akkor nyilván részét képezte a finanszírozásnak. A tanú vallomása szerint konkrétan a felülvilágító keret finanszírozása azon a megbeszélésen, ahol ő is jelen volt nem került szóba.

Az 50. sorszámú jegyzőkönyvben meghallgatta a bíróság a többnyire hallgatóként mindig jelen lévő az Kft. volt ügyvezetőjét, aki úgy nyilatkozott, hogy az építési naplók elkallódtak, a felmérési naplók is, de úgy emlékszik, hogy a második ütemhez 55 darab felülvilágító keret lett megrendelve. Ez ellentétben áll a később építésszakértő által megállapított mennyiséggel, tehát a teljes mennyiségnél is több. Maga adja elő, hogy a 35.100.000.- forint tulajdonképpen az első és második ütemmel kapcsolatos 136 darab felülvilágító keret árát és beépítési költségét tartalmazza, ami ellentétben áll azzal a felperesi keresettel, hogy a második ütem kivitelezésével kapcsolatosan tartozik az alperes 35.100.000.- forinttal.

A tanúvallomások, a felek nyilatkozatai és a szakvélemények értékelése során a megyei bíróság azt állapította meg, hogy a felperes nem bizonyította sem követelése jogalapját, amely szerint az eredeti kivitelezés körébe nem tartozó pótmunkaként kell a tetővilágítók költségeit elszámolni, de annak összegszerűségét sem bizonyította. Az engedményező nyilatkozatával is szembenállóan és a műszaki szakértői véleménnyel szemben egyébként alaptalan és nem bizonyított a kereseti követelés összege sem.

Ezért a vállalkozó díj iránti követelésének a keresetben jelzett Ptk. 389. § szerinti feltételei nem állnak fenn, így a megyei bíróság a keresetet elutasította.
Ennek folytán az alperes beszámítási kifogása okafogyottá vált.

Tekintve, hogy a felperes pervesztes lett, a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a megyei bíróság az alperes perköltségének megfizetésére, amely a kezdő alapiratban sorszámon csatolt ügyvédi megbízás szerint a pertárgyérték 5 %-a, plusz a megbízása díj 10 %-ának megfelelő költségátalány.

Ez a felperesi követelés alapján számítva 1.930.500.- forint és ennek ÁFA összege 482.500.- forint, tehát összesen 2.412.000.- forint.

Az Ítéletábra hatályon kívül helyező végzésében pedig 700.000.- forintot állapított meg Áfával együtt az alperesi képviselőnek, amelyről az újabb elsőfokú határozatban kellett rendelkezni, így összesen a megyei bíróság 3.112.000.- forint perköltség megfizetésére kötelezte a felperest.

Tekintve, hogy a felperes személyes költségmentesség kedvezményében részesült, pervesztessége folytán az általa le nem rótt eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM. számú rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Balassagyarmat, 2011. június 29.

Dr. Barsi József sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő